

ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הנספ ומקנה
 הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני נלתי אם
 גייתנו ואדמתנו למה נמות לעיניך גם אנחנו גם
 אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם וזהו אוננו
 ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע וזחיה ולא נמות
 והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
 לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם
 הרעב ויהי הארץ לפרעה ואת העם העביר אתו
 לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת
 הכהנים לא קנה כי חזק לכהנים מאת פרעה ואכלו
 את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו
 את אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם
 היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם
 את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה
 וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
 ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו החייתנו
 נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה וישם
 אתה יוסף לחזק עד היום הזה על אדמת מצרים
 לפרעה לזמש רק אדמת הכהנים לבדם לא
 היתה לפרעה וישב ישראל בארץ מצרים בארץ
 גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד ויחזי יעקב בארץ
 מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו
 שבע שנים וארבעים ומאת שנה ויקרבו ימי ישראל
 למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי
 חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
 חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכנתי עם
 אבתי ונשא אתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר
 אבני אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו
 וישתחו ישראל על ראש המטה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
 אביך זקנה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
 אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף נא אליך
 ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל
 יוסף אל שדי נראה אלי בלוח בארץ סוען ויברך
 אתו ויאמר אלי הנה מפרך והרביתך ונתתך
 לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך
 אחזת עולם ועתה שני בני הנולדים לך בארץ
 מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים
 ומנשה כראובן ושמועון יהיו לי ומולדתך אשר
 הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו
 בשמותם ואני שבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ
 סוען בדרך בעוד נכרת ארץ לנא אפרתה